

O Lambergarji in Pegamu. Nedavno sem mnogo povpraševal po Gorenjskem o znanem národnem junaku Lambergarji, kateri je Pegama premagal; toda zaman. Naposled se mi je vendar posrečilo, da sem našel ostanek prekrasne národne pesmi o Lambergarji. Povedala mi ga je moja babica v Pirničah pod Šmarjino goro. Ker mislim, da je ta ostanek dôkaj zanimiv, zabeležim ga.

— Pegam je prišel k cesarju: »Al' imaš junaka pod seboj, da bi se izkusil z menoj?« — »Imam ga, pa je daleč rámen¹⁾, pri Kranj' na belem kamen'.«²⁾ — Pegam je dejal: »Če je daleč, piš', če je pa bliz', pa pošlji.« — Nato pride pismo Lampergarju; ta se zelo prestraši, toda mati mu reče, da se mu ni treba bati: »Mam tak'ga konjička, da sedem let rmeno pšenico zoblje, pa sladko rezol'jo p'jè. Ne glej na ta spredn'ga, na ta zadn'ga tud' ne, mahni ta sredn'ga.« (Pegam je imel pri sebi dva hudiča, jednega spredaj, drugega zadaj). — Lampergar je konjiča zajahal, pa je čez vse čez šel, nič tako, da bi pota iskal, čez hribe, pa čez vse grabne. Ko je prišel na Dunaj, letele so šipe iz oken, tako trdo je šel. Oni se je pa ustrašil in ga jo vprašal:

»Al' se bova na dvor' cesarjev'mu,
Al' se bova na plac' dunajsk'mu?«

Lampergar je pa rekel:

»Na dvor' se svinje koljejo,
Na plac' se babe bijejo.
Midva bova šla na ravno poljé,
Da naj' bojo vid'li vsi ljudjé.«

Potem sta se prvičrat nekoliko oprasnila, drugič mu je pa Lampergar glavo vzel in jo na mēči odnesel. Nato je pa prehudo dirjal, zvrnil se s konja, in oba je hudič vzel.

J. Bartè.

»Rošljin in Vrjanko«. Ta znana povest *Kersnikova* izide v srbskem prevodu, katerega je dovršil bogoslovec *Aleksander J. Gjuric* v Srem. Karlovcih. Knjiga bode stala 50 kr. — Tudi je srbski leposlovni list »Javor« priobčil prevod Kersnikove povesti »Gospod Janez« iz peresa istega prelagatelja.

»Iz uvela lišča.« Spjeval *Josip Milaković*, Sarajevo 1891. Tiskara »Bosanske pošte.« — Čislani pisatelj je v tej drobni knjizici zbral sedem pesmij, posvečenih spominu svoje matere, umrše mu pred božičnimi prazniki. Rahla žalost preveva te pesmi, ki bodo izvestno prijale vsakomur, kdor jih prečita. Najlepša je po naših mislih »Badnja večer«, dasi tudi v drugih pesmih ne pogrešamo pristnega čustvovanja in velike pesniške lepote.

»Gorski vienac« Njegušev je bil doslej preveden na ruski in nemški jezik; nekateri spevi so izšli tudi v italijanskem in francoskem prevodu. Sedaj pa je to glasovito delo preloženo še na švedski jezik; prevod je nagradila švedska akademija umetnostij.

»Sa Lovčena« — tako se bodo imenovali skladbe znanega skladatelja *Roberta Tölingerja*, kateri biva sedaj na Cetinji. Prirejene bodo za klavir in bodo izhajale v trimesečnih zvezkih. V prvih zvezkih izidejo parafraze na dve srbski in dve bosanski národni melodiji, za katerima se bodo vrstile skladbe na črnogorske napeve. Naročnina za vse leto znaša 4 gld. in se pošilja Petru Ramadanoviču v Kotor.

¹⁾ Babica mi ni vedela povedati, kaj pomeni ta beseda. (Ramen o, novoslovenska beseda, pomeni jako, sehr. Ured.)

²⁾ Hiša »pri Vámpergarjih« je še sedaj tam nekje v Grintovcih — dejala mi je babica.